

Thema: familie, gemis, 'roots'

DE FIETS

Karims fiets is stuk. Heel erg stuk.

De school is ver. Heel erg ver.

Er is niemand in de buurt. Helemaal niemand.

'Tuuuuuuuuuuut'

Er stopt een grote vrachtwagen.

Er staan fietsen op. Heel veel fietsen.

Nieuwe fietsen. Fietsen in heel veel kleuren.

Ze zien er goed uit. Niet stuk zoals de fiets van Karim.

Een man stapt uit.

De man is zwart. Net als Karim.

Hij kijkt Karim vragend aan.

Karim kijkt naar de fietsen.

'Mijn fiets is stuk', zegt Karim.

'Oh,' zegt de man. 'Wil jij misschien één van mijn fietsen?'

Karim denkt na: 'Zijn het snelle fietsen?'

'Zeker,' zegt de man. 'Daar rij je zo mee tot in Afrika.'

Karim denkt aan zijn vader. Die woont daar.

Dat is toch wat zijn moeder zegt.

'Oké,' zegt hij. 'Ik neem hem.'

De man klimt op de vrachtwagen.

'Welke kies je?', vraagt hij lachend.

Karim kiest voor rood.

In geen ogenblik zit hij op het zadel.

De school is nog steeds ver.

Zijn vader plots dichtbij.

Katia Van Cleynenbreugel